

Przedmiotowe przesłanki otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego

Zgodnie z art. 2 prawa restrukturyzacyjnego¹ restrukturyzację dłużnika przeprowadza się w następujących czterech postępowaniach restrukturyzacyjnych: (1) w postępowaniu o zatwierdzenie układu, (2) w przyspieszonym postępowaniu układowym, (3) w postępowaniu układowym, (4) w postępowaniu sanacyjnym. Postępowanie o zatwierdzenie układu umożliwia zawarcie układu w wyniku samodzielnego zbierania głosów wierzycieli przez dłużnika bez udziału sądu. Przyspieszone postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności w uproszczonym trybie. Postępowanie układowe umożliwia dłużnikowi zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności. Postępowanie sanacyjne umożliwia dłużnikowi przeprowadzenie działań sanacyjnych oraz zawarcie układu po sporządzeniu i zatwierdzeniu spisu wierzytelności².

RAFAŁ ADAMUS

Przez przesłanki otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego można rozumieć przesłanki podmiotowe (odnoszące się do pojęcia tzw. zdolności restrukturyzacyjnej – zob. art. 4 p.r.) i przesłanki przedmiotowe. Przesłanki przedmiotowe można podzielić na ogólne i szczególne. Przesłanki ogólne to takie okoliczności, które warunkują wszczęcie postępowania restrukturyzacyjnego. Wśród przesłanek ogólnych i szczególnych można wyróżnić tzw. przesłanki pozytywne i negatywne. Przesłanki szczególne to przesłanki dopuszczalności wszczęcia danego rodzaju postępowania restrukturyzacyjnego.

Przesłanki ogólne postępowania restrukturyzacyjnego

Uwagi wstępne

Przesłanki przedmiotowe (podstawy) otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego można scharakteryzować w następujący sposób.

¹ Ustawa z 15.05.2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. poz. 978), dalej: „p.r.”.

² Zob. A. Hrycaj, *Cztery postępowania restrukturyzacyjne*, Doradca Restrukturyzacyjny 2015, nr 1, s. 4 i n., R. Adamus, *Prawo restrukturyzacyjne. Komentarz*, Warszawa 2015, s. 13 i n.